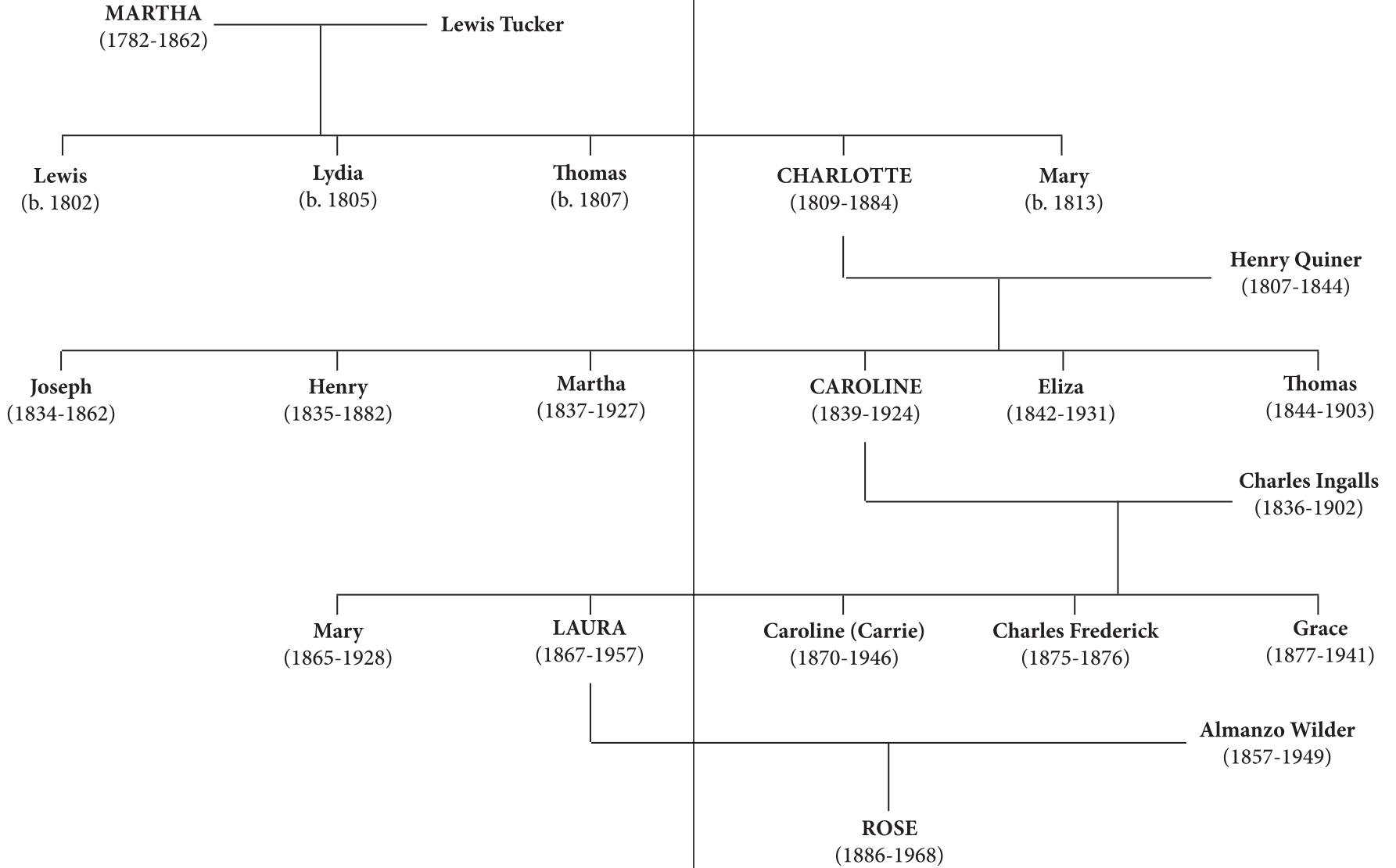

PHẢ HỆ GIA ĐÌNH

Lời giới thiệu

Câu chuyện này bắt đầu từ đoạn kết thúc *Năm tháng vàng son*. Chuyện kể về cuộc tranh đấu của Laura và Almanzo Wilder trong những năm đầu cuộc sống hôn nhân của họ và là chương kế tiếp của câu chuyện bắt đầu từ thời thơ ấu của Laura đã trải dài suốt tám cuốn sách trước đó. Những biến cố xảy ra trước đó được mô tả trong *Trên đường hồi hương* (“*On the Way Home*”) — cuốn nhật kí của Laura về những cuộc mạo hiểm của gia đình nhỏ bé ấy, khi họ di chuyển bằng xe ngựa chở đồ từ lãnh thổ Dakota tới Missouri năm 1894.

Bản thảo cuốn *Thuở ban đầu* này được tìm thấy giữa những giấy tờ của Laura. Bà đã viết bằng bút chì trong ba tập vở học trò có bìa màu vàng cam mua ở tiệm tạp hóa Springfield từ lâu lắm, với giá năm xu mỗi tập. Laura viết những bản nháp đầu tiên của các cuốn sách trước đây của bà cũng theo cách ấy. Tôi đoán bà viết cuốn này

khoảng cuối những năm 1940, và sau khi Almanzo mất bà không còn hứng thú trong việc duyệt xét lại và hoàn tất để xuất bản. Vì bà đã không làm như vậy, nên có sự khác biệt khi so với những cuốn sách trước đó về cách kể chuyện.

Một phần quan trọng trong bản thảo kể về lúc chào đời và tuổi thơ của Rose, con gái của Laura và Almanzo. Rose là bạn thân quý nhất và cũng là người cố vấn của tôi. Tôi gặp Rose từ hồi tôi còn là một cậu bé và sau này tôi trở thành luật sư riêng của bà. Vợ chồng tôi gần gũi với Rose trong rất nhiều năm. Rose đưa bản thảo cuốn sách này cho tôi giữ, và sau khi bà mất, năm 1968, tôi đem lại nhà xuất bản Harper & Row (bây giờ là HarperCollins). Sau khi đã suy nghĩ cặn kẽ về lượng vô tận độc giả trẻ em và người lớn của bộ sách *Ngôi nhà nhỏ*, và cân nhắc điều mà Rose và Laura có thể rất mong muốn, các biên tập viên nhà xuất bản Harper và tôi đã đồng ý là bản nháp nguyên thủy của Laura nên được xuất bản như bà đã viết lần đầu tiên trong những tập vở màu cam thưở trước.

Rose lớn lên, trở thành một tác giả nổi tiếng, mang trong người dòng máu tiên phong của mẹ, biểu lộ qua nhiều cuộc phiêu lưu ở nước Mỹ và hải ngoại. Bà viết nhiều cuốn sách đầy mê hoặc về nước Mỹ và những nơi chốn xa xôi như Albania, và bà được biết tới ở khắp nơi trên thế giới. Nhưng Rose trưởng thành trong thời kỳ

mà phụ nữ không chú tâm đi tìm danh vọng. Bà chọn chiếu rọi ánh sáng trên đời sống của người khác thay vì của chính mình, vì vậy cuốn sách về thân mẫu bà, thân phụ bà, và về chính bà chỉ được xuất bản sau khi bà đã qua đời.

Rose (sau này thành bà Rose Wilder Lane) có một cuộc sống phong phú và bận rộn. Sau khi thân mẫu qua đời, bà dựng bối cảnh cho cuốn *Trên đường hồi hương*. Bà cũng viết bài cho các tạp chí, một số bài được in trong tuyển tập *Woman's Day Book of American Needlework (Cắm Nang May Và Dành Cho Phụ Nữ)*. Bà đã dành rất nhiều thời gian cho một cuốn sách quan trọng chưa được xuất bản, và năm 1965 bà được phái qua Việt Nam với tư cách phóng viên chiến trường ở tuổi bảy mươi tám! Rose đọc sách không ngừng và hiểu biết sâu rộng về hầu khắp mọi đề tài, hơn bất kỳ người nào mà tôi đã từng có dịp quen biết. Một tuần trước khi lên đường thực hiện chuyến du lịch thế giới ở tuổi tám mươi một, tim bà bất ngờ ngưng đập, tại căn nhà bà đã cư ngụ suốt ba chục năm ở Danbury, Connecticut. Đêm trước đó, bà còn thức chuyện trò vui nhộn và sống động với bạn bè sau khi đãi họ món bánh mì nướng nổi tiếng của mình.

Nhưng mà chuyện gì xảy ra sau những biến cố được mô tả trong hai cuốn *Thuở ban đầu* và *Trên đường hồi hương* — sau khi Laura, Almanzo, và Rose đã đến “*Miền*

đất của những trái táo to màu đỏ”? (“*The Land of the Big Red Apple*”).

Ở đó, nơi vùng Ozarks, chính tay Almanzo, đôi tay khéo léo và chuẩn xác đã dựng lên một căn nhà thôn dã đầy quyền rũ trên mảnh đất mà sau này Laura đặt tên là *Nông Trại Rocky Ridge*. Họ sinh sống và canh tác thành công ở đó trong suốt cuộc sống lâu dài và hạnh phúc, và Almanzo dừng lại vào năm 1949 ở tuổi chín mươi hai, còn Laura năm 1957 ở tuổi chín mươi. Căn nhà của họ được gia cố chắc chắn để tồn tại mãi mãi, và những du khách may mắn đến Mansfield, tiểu bang Missouri, có thể thấy ngôi nhà hạnh phúc ấy với những cổ vật trong tầng đá ống khói lò sưởi, nhiều đồ đạc Almanzo tự chế, cùng nhiều báu vật khác. Cây vĩ cầm của ba, cây đàn organ của Mary, và hộp đựng kim chỉ xinh xắn của Laura còn ở đó cùng với một vài món đồ của Rose. *Nông Trại Rocky Ridge* giờ là khu triển lãm phi lợi nhuận vĩnh viễn. Nếu bạn có dịp đến đó, những người phụ trách bảo tàng, chính họ đã từng yêu mến và biết rõ những người trong nhà Wilder, sẽ hướng dẫn bạn thăm viếng và kể cho bạn nghe những chi tiết có thể không tìm thấy trong tập sách *Ngôi nhà nhỏ*, giúp bạn biết rõ hơn về Laura, Almanzo, và Rose.

Chúng ta ai cũng ước phải chi còn nhiều cuốn truyện khác nữa của Laura. Chúng ta biết đến và yêu

mến những phẩm chất tính cách và tinh thần tốt đẹp của họ. Họ đã đi vào đời sống của chúng ta, đem lại thêm ý nghĩa cho đời sống ấy. Nhưng nếu như không thể đòi hỏi thêm gì nữa, thì mong sao những câu chuyện về đời sống của chúng ta cũng sẽ đáng kể như những câu chuyện về đời sống của họ.

Roger Lea MacBride
Charlottesville, Virginia
Tháng Bảy, 1970

Khúc dạo đầu

Những vì sao mọc thấp và rục rịch trên thảo nguyên. Trên mặt đất trải dài, ánh sao soi rõ những gò cao, và giấu những hõm đất cũng như các chỗ trũng trong vũng tối đậm màu.

Cặp ngựa ô kéo chiếc xe song mã lướt nhanh trên con đường chỉ là một vệt mờ băng ngang đồng cỏ. Mũi xe hạ thấp, và những vì sao tỏa ánh sáng dịu dàng trên cái bóng mờ của người đánh xe cùng với dáng người ngồi cạnh trong trang phục màu trắng, phản chiếu trên mặt nước Hồ Bạc phía dưới bờ hồ thấp mọc đầy cỏ dại.

Đêm tối ngọt ngào nồng hương hoa hồng dại thảo nguyên đắm sương đêm, mọc thành từng đám bên lối đi.

Một giọng nữ trầm ngọt ngào vươn nhẹ lên trong không gian, trên tiếng vó ngựa lộp cộp, lúc ngựa, xe và những bóng hình mờ ảo băng ngang lối đi. Đường như